

Vi skal ikke tage det i én klump, for så er vi ikke med til at understøtte teknologiudviklingen. Hvis vi bygger en havvindmøllepark med et par års mellemrum eller tre, så er vi med til at støtte en teknologiudvikling for vindmølleindustrien ved, at vi lægger et udbud ind.

Hvis vi ser på beslutningsforslaget, så er der noget, vi er enige i, og noget, vi er uenige i, og derfor må vi igen vende tilbage til, at vi bliver nødt til at fritstille ministeren. Vi kan ikke binde udbudsformen fast på de der ti punkter, og vi er uenige i det med, at VVM skal udskilles som en særskilt udbudsprocedure, for det hører da sammen. Selvfølgelig skal VVM da høre være med i det samlede udbud.

Vi kan heller ikke udskille fundamentene og sige, at det er ét udbud og møllevingerne et andet. Ethvert byggeri af den her størrelse og den karakter har på den ene side VVM-undersøgelse og på den anden side nogle fysiske ting, altså selve anlægget, og det hører altså sammen nu om dage.

Til gengæld er det sådan, at når det kommer til aftalestoffet, så er vi naturligvis hundrede procent enige. Byggemodningen, altså det, der hedder transformerstationerne og ilandføringskabler osv., skal betales af elforbrugerne over nettarifferne. Vi er uenige, når vi når til det punkt, hvor der i beslutningsforslaget står, at vi frit skal kunne vælge imellem alle områder. Selvfølgelig skal vi ikke det. Vi skal beslutte, hvilke områder det er fornuftigt at lægge udbuddet omkring.

Kl. 17.30

Så mener vi, at det er vigtigt, at udbuddet tilrettelægges efter de vilkår, som liberaliseringen og klimapolitikken former. Der er jo ingen tvivl om, at når vi indlejrer efter 2005, så indlejrer vi CO₂-omkostningerne i elprisen, det vil sige, at vi hæver elprisen. Det vil det jo betyde. Vi ved også, at vi har et pejlemærke på 120 kr. pr. CO₂-ton. Det er jo logik, at vi skal tage de elementer med ind, når vi laver en udbudsprocedure, og når vi vælger, hvilke pejlemærker vi skal gå efter.

Vi er i en omstillingsperiode fra planøkonomi til markedsøkonomi på energiområdet, og det er klart, at vi skal se fremad. Vi skal altså ikke fastholde et gammelt regime, som var baseret på planøkonomi. Derfor skal vi også huske, at vi nu skal til at forberede os på at få de decentrale kraft-varme-værker til at agere på markedsvilkår.

Der er kommet stærke advarsler fra Eltra om, at vi kun kan indfase mere vind, hvis vi samti-

dig sørger for, at vi får markedet til at fungere sådan, at vi i de situationer, hvor vinden blæser og vi får fronterne ind over, kan bruge elektricitet som brændsel i decentrale kraft-varme-værker. Vi bliver nødt til at tage den advarsel alvorligt, det skal på plads. Så jeg henstiller til, at det vil blive forstået.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg har to korte bemærkninger, først til hr. Torben Hansen og derefter fru Anne Grete Holmsgaard.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg ved faktisk ikke helt, hvordan jeg skal forstå Venstres ordfører. Man starter med at sige, at man vil afvise forslaget, og så siger man siden hen, at man er enig i bemærkningerne bl.a. omkring vindmøllerne. Jeg kan erindre, at fru Helga Moos tidligere har skrevet om solopgangsindustri og solnedgangsindustri, og det vil jeg da gerne erindre om i den forbindelse.

Når det så kommer til det konkrete, så vil man nok alligevel ikke rigtig være med. Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Helga Moos, om det ikke gør indtryk, når der, som det er blevet sagt flere gange her sidst på eftermiddagen, rent faktisk intet er sket på vindmøllefronten i tredje kvartal i Danmark. Hvis det fortsætter, som det er for nærværende, så sker der sandsynligvis heller ikke noget. Det har industrien også selv skrevet til Folketingets Energipolitiske Udvalg, hvor fru Helga Moos er medlem.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard, der sidder på spring, kan jeg se, siden hun ikke har sat sig frem ved ordførerbordet.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Fru Helga Moos undrede sig over, at der var en etapeopdeling i det og sagde, at elementerne hænger sammen, så man ikke kan lave en etapeopdeling. Det vigtigste argument for etapeopdeling er faktisk at nedbringe risikopræmien. Det er faktisk det, der er det afgørende element for at etapeopdele det, så man først tager VVM-undersøgelsen og undersøgelsen af andre vilkår og derefter laver udbuddet af selve byggeriet. Det er for at løse noget af det, vi alle sammen synes er et problem, nemlig risikoen for, at risikopræmien bliver for høj.